

Излѣзаль сѣятель да сѣй. Семе кое паднало край путь-тъ, затѣпкало ся или го иззобли птицы-тѣ; друго паднало въ камыни-ливо мѣсто, слабо изникнало и скоро изсжхжало; друго паднало въ трыниливо мѣсто и трыни-тѣ го задавили; а онова що паднало на добра землѧ принесло избыленъ плодъ.

Сеятель-тъ е Іис. Хр. сѣме-то е слово-то Божіе, а землѧ-та е сърце-то человѣческо. Както затѣпкавать путьницы или изкълававать птицы семе-то което пада край путь-тъ: тѣй діаволъ-тъ похишава слово-то Божіе въ сърца-та на развратены человѣцы. Както онова въ каменисто-то мѣсто пущж стрѣцы, кои скоро изсжхватъ, тѣй непостоянны-тѣ человѣцы, кои-то непроникижли добрѣ въ Христово-то ученіе, пріематъ го и въ случай кога ги гонять изгубватъ го. Както много-то трыние задавятъ жито-то на поле-то: тѣй житетскитѣ страсти заглушавать дѣйствующа-та сыла на слово - то Божіе въ сърце - то человѣческо.

Както паднало-то въ добра землѧ семе при-